

CONCOURS GÉNÉRAL DES LYCÉES

—

SESSION 2018

—

COMPOSITION EN LANGUE HÉBRAÏQUE

(Classes de terminale toutes séries générales et technologiques)

Durée : 5 heures

—

L'usage du dictionnaire bilingue est autorisé

Consignes aux candidats

- Ne pas utiliser d'encre claire
- N'utiliser ni colle, ni agrafe
- Numéroté chaque page en bas à droite (numéro de page / nombre total de pages)
- Sur chaque copie, renseigner l'en-tête + l'identification du concours :

Concours / Examen : CGL

Section/Spécialité/Série : HEBRE

Epreuve : 101

Matière : HEBR

Session : 2018

I. TEXTE

Des lectures interdites

Cet extrait se situe en URSS à la fin des années 1920, sous le régime stalinien.

N.B : les noms propres figurent en gras dans le texte.

"אתה פרופסור **ברנשטיין**, נכון?"

"עוד לא פרופסור, " אמר **מיכאל**.

"אני הייתי תלמיד שלך, אתה לא זוכר אותי?"

מיכאל לא זכר.

"**דניאיל**, **דניאיל הארמס**."

"משהו אולי, כן, " אמר **מיכאל** כדי להיות מנומס.

דניאיל הבין, לא נעלב ואמר: "טוב, אולי אתה לא יכול לזכור כי אני עזבתי באמצע."

מיכאל אמר: "כן, " ואחר כך : "טוב, נעים היה לפגוש אותך."

אבל **דניאיל** התעלם מהמילים האחרונות הללו ואמר: "אז למה שלא נלך לשתות משהו לזכר הימים ההם? אולי בקפה בפינה?"

[הם ישבו בקפה, **מיכאל** הזמין משקה שוקולד שהגיע בכוס חרסינה ישנה, **דניאיל** הזמין כוסית וודקה והציג את עצמו: "איש ספרות ללא מקצוע קבוע, ללא רכוש, לא חבר מפלגה, לא מעורב בשום שירות ציבורי."

מיכאל צחק ואמר: אז מה אתה כן?"

הוא היה נאה מאוד. עם הקסקט, הסיגריות שהתחלפה כבר כמה פעמים מאז שהיו בספרייה, העיניים הירוקות.

מיכאל נזכר: "זה לא אתה שקראת את השירים המוזרים הללו בחצר בית הספר?"

דניאיל אמר: "אלה לא היו שירים, אלה היו סיפורים."

עכשיו **מיכאל** נזכר במלוא הפרטים. זה היה הבחור שהתסיס את התלמידים, היו עליו דיונים ובסוף הוא סולק מבית הספר.

"אתה בעצם לא עזבת את הלימודים מרצונך?" הוא שאל אותו.

דניאיל אמר: "גם וגם. גם לא רצו אותי וגם לא רציתי להיות מהנדס. הרי אתה רואה מה קורה, אילו הייתי מהנדס היו מאשימים אותי בחבלה בתעשייה עוד לפני שהייתי מתחיל לעבוד."

מיכאל הסתכל ימינה ושמאלה. השולחנות שליידם היו ריקים. אילו **דניאיל** היה מהנדס, ברור שהיה גומר בכלא, אבל גם כך כנראה יגמור שם.]

הוא שאל אותו: "אז מה אתה עושה עכשיו?"

"אני משקיע את השיניים שלי בלב העולם."

"כלומר?" שאל מיכאל, "מה אתה רוצה להגיד בזה?"
"אני," אמר דניאל, "התפקיד שלי הוא לאפשר לאנשים לראות את הדברים מחדש, בפעם הראשונה."

"זאת אומרת שאתה כותב," ציין מיכאל.

ודניאל אמר: "כן, אני כותב," ולא עצר ונתן סקירה קצרה, תמצית עמדותיו על הדיקטטורה של הבינוניות, על הספרות הסוציאליסטית, על אנשים שיושבים וכותבים ספרים טכניים ומשעממים. מיכאל הניח שזה מכוון גם אליו, אבל לא נעלב ודיבר קצת על רודנבך ונהנה לגלות שדניאל כלל לא מכיר אותו.

הם החליפו דעות על ספרים שקראו בעבר ועל ספרים שקראו לאחרונה ואז דניאל התכופף מעט ובלחישתו, למרות שבית הקפה היה ריק, אמר: "אתה יודע שלא מוכרחים להסתפק בספרים האלה שנמצאים בספרייה, אפשר גם לקרוא את מה שהם הורידו מהמדפים."

מיכאל ידע שיש ספרים אחרים ושיש דרך להשיג אותם, וגם ידע על אנשים ששילמו על כך ועוד יותר מזה ידע שמכל הבחינות לא רצוי לשבת עם החבר הזה ולדבר איתו על ספרים שהורדו מהמדפים, ובכל זאת שאל: "איך משיגים אותם?"

בפגישה הבאה דניאל העביר למיכאל מעטפה שמנה, ביקש להחביא אותה ולפתוח רק בבית. מיכאל נענה לבקשה, אבל בתחנה של טוסנו, כשאישה זקנה ירדה מהרכבת ובאור האדום של השקיעה נעצרה להתמקח עם מוכר המלח שעל הרציף, מיכאל לא התאפק. הוא קרע את המעטפה, הוציא ממנה ספר כבד בן שש מאות שישים ושישה עמודים והחל לקרוא את "יוליסס" של ג'יימס ג'ויס, והמשיך לקרוא בו גם בימים הבאים. מאז, במקום להחליף ספרים בספרייה, הוא החליף אותם אצל דניאל, וכך הגיע גם אל "הר הקסמים".

נורית גרץ – ים ביני לבינך (הוצאת דביר, 2015)

II. QUESTIONS

1. Traduisez en français le passage entre crochets : lignes 11 à 25.
2. Rédigez en hébreu un commentaire composé du texte.

